

Katedra: Religionistiky
Akademický rok: 2016/2017

Posudek oponenta bakalářské práce

Pro: Luboš Báča
Studijní program: Filosofie
Studijní obor: Religionistika
Název tématu: **Český protestantismus a osmanské výboje**

Luboš Báča v předložené práci analyzuje postoje českých protestantů k islámu v 16. a 17. století. Konkrétně se jedná o popisy zachované ve spisech Martina Kabátníka, Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdružic, Václava Budovce z Budova, Jana Amose Komenského a Bartoloměje Dvorského. Autor dochází k závěru, že dokud Osmané nepředstavovali hrozbu pro Habsburskou říši, jejich popis se jeví jako nepředpojatý. Všichni pozdější autoři již vnímají Turky jako nepřátele zastávající falešnou víru, kteří jednají podle chybného zákona (Korán) a označují proroka Muhammada za Antikrista, s nímž je třeba vést válku. Pouze Komenský tento negativní postoj vůči islámu (Turkům) výrazně mění v souvislosti s prosazováním myšlenky vzájemné tolerance tří monoteistických náboženství a se snahou vytvořit jedno univerzální náboženství spojující všechny lidi ve víře v Krista.

Na práci Luboše Báči oceňuji rozsáhlou heuristickou základnu, stejně tak snahu pracovat s vybranou pramennou literaturou v latinském originále. Přestože z cizojazyčné odborné literatury převažuje česká odborná produkce, autor na mnoha místech čerpá z německé a anglické odborné literatury. Po stránce jazykové je práce na velmi solidní úrovni, prohřešky proti české gramatice a stylistice jsou téměř zanedbatelné.

K práci mám připomínky především ke struktuře práce. Práce se jeví v úvodních částech spíše jako historická. Než autor dospěje k jádru práce, musí čtenář pročíst 27 stran z politické a církevní historie. V práci, která čítá téměř 62 stran textu, to nepovažuji za prospěšné. V tomto kontextu je třeba připomenout moudrou radu školitele: „Student nejprve stručně přiblíží situaci ve střední Evropě“ (viz Zásady pro vypracování). Přestože si každý pod slovem „stručně“ může představit jiný rozsah, 28 stran textu nelze považovat za stručné přiblížení! Rovněž nepovažuji za přínosný čtyřstránkový exkurz do křesťanství a islámu. Mnohem vhodnější by bylo jeho propojení s částí od strany 33-55. Strany 28-33 lze považovat za stručný úvod k analýze popisů, se kterými se čtenář seznámí na stranách 33-55. Závěru práce by jistě prospělo, kdyby byl sloučen s komparací (s. 56-57). Předložené analýze by jistě prospěl širší kontext, v němž křesťané vnímali islám například ve středověku.

Závěr: V celé práci Luboš Báča ukazuje obeznámenost s tématem a prokazuje, že zvládl základy odborné práce. Ze zpracování a rozsahu předložené práce je vidět zájem o vybrané téma. Přestože strukturu práce nepovažuji za zcela vhodnou doporučuji předloženou práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako *velmi dobrou* (2).

V Praze 1. května 2017

Mgr. Štěpán Lisý, M. A., Th. D.